

We zijn namelijk vandaag weer thuisgekomen! In Nederland wel te verstaan, want in Namibië hebben we ons de afgelopen 3 maand ook prima thuis gevoeld. En wat hadden we geweldige “thuis”-genoten (foto 1), waarvan 9 leergierige agrarische medewerkers. Het certificaat hebben ze allemaal zeer verdiend aan het eind van 3 maanden training (foto 2).

Het was best moeilijk om van hen allen afscheid te nemen. Het samen ontbijten/ lunchen in de aquaponics-veranda zullen we bijvoorbeeld missen (foto 3, 4). Maar aan de andere kant is het ook weer fijn om onze eigen familie te ontmoeten. Vader Van de Weg heeft toch liever zijn eigen kinderen om hem heen dan Kenneth en Gerlinda (foto 5). Afgelopen dinsdagmiddag hebben we in de Shipipa-tuin onze samenwerking gevierd en gevoelens met elkaar gedeeld. Kort samengevat: “Wat zullen we elkaar missen”. Het was een heel fijne bijeenkomst. (foto 6, 7 en 8) We hadden op een zeer grote eetlust gerekend en bij het begin van de maaltijd aangegeven dat niet alles direct helemaal op moest, maar dat er ook wel wat over zou zijn voor hun huisgenoten. Welnu, het was aandoenlijk om te zien hoe iedereen voor de eigen kinderen van elk gerecht wel wat verzamelde. Zelfs het ijs werd in plastic bekertjes meegenomen: “heerlijke milkshakes, krijgen onze kinderen eigenlijk nooit”

Zoals we ook in een vorige 'Even bijpraten' hebben vermeld is het momenteel winter in Namibië. Dat betekent geen regen (in tegen stelling tot de zomer), wel overdag een temperatuur van ca. 30 graden, maar 's nachts rondom het vriespunt. Brrrrr. Daarom 's morgens bij de dagopening op warmen in de ochtendzon, of aan een plastic fles met warm water (foto 1; vrouw met rode trui). Een "powervolle" boodschap helpt ook om de kou te vergeten (foto 2). Helemaal warm wordt je als met zang en muziek ook gaat dansen (foto 3), maar dat lukte ons beiden toch wat minder goed.

Dankzij een gulle geveer kon Lighthouse in de afgelopen periode aan 125 kinderen warme winterkleden verstrekken! Het was wel een hele opgave voor het team om voor elk kind de juiste kleding- en schoenmaat te vinden, maar wat een fantastische en 'warme' verrassing was het voor deze kinderen (foto 4 en 7). Daarnaast is de naaldwerkklas ook erg druk geweest met als resultaat prachtige traditionele "Nama"-schorten en tassen (foto 5 en 6). De tassen zijn bijv. te gebruiken als shopper of als strandtas. Je kunt via Jennyenwillem@tuinn.info je belangstelling kenbaar maken. Vanzelfsprekend is de opbrengst voor Lighthouse.

In de Hope Garden zijn er enkele uitdagingen. De koude nachten zorgden voor ijspegels en bevroren zaailingen in de kweekruimte, omdat vanwege een storing de beregening 's nachts al was aangegaan. Het effect was echter hetzelfde als bij de Nederlandse fruitbomen in het voorjaar: geen vorstschade! De zoete aardappel, paprika, suikermais en stokbonen (zie foto 2) waren echter allemaal dood gevoren. Volgend jaar dus twee maand eerder inzaaien om voor de vorst alles te kunnen oogsten. We hebben een groot gedeelte van het land nu braak liggen om in september direct de zomergewassen te kunnen inplanten (foto 3).

Met name de winter is kurkdroog en het landschap is best wel troosteloos (foto 4). Paarden en ezels zijn in Namibië nog een belangrijk vervoermiddel. Er zijn geen grazige weiden, wel grote zandvlaktes waar de paarden loslopen om wat gras te zoeken, maar wel met aan elkaar gebonden voorpoten (foto 5). We hadden het voorrecht om een weekend de Kalahari woestijn te bezoeken. Indrukwekkend, inclusief een cheeta vlakbij de auto (foto 6).

Naast de kou en droogte is ook het zeer zoute grondwater een uitdaging. De drip-irrigatie zorgt dan bijvoorbeeld voor een sterke verzilting van de grond en dit is niet lang zo vol te houden (foto 7). Het aquaponics-systeem heeft veel minder water nodig en maakt gebruik van (opgeslagen) regenwater. Het systeem in de plastic kas draait goed, maar de 4 outdoor systemen zijn helaas te koud voor tilapia en zijn tijdens de 3 wintermaanden niet te gebruiken (foto 9).

